

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/104/2020
Identifikačné číslo spisu:	1211229962
Dátum vydania rozhodnutia:	15.07.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Mária Trubanová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:1211229962.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne S. P., bývajúcej v G., zastúpenej ADVOKA, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Komárnická 36, proti žalovanému F. I., bývajúcemu v K., zastúpenému KRAKOVSKÝ & PARTNERS, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 27, o určenie, že žalobkyňa je dedičkou po poručiťke S. X., zomr. B., vedenom na Okresnom súde Bratislava I I pod sp. zn. 14C/232/2011, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. mája 2018 sp. zn. 3Co/180/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej aj ako „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 27. septembra 2016 č. k. 14C/232/2011-477 určil, že žalobkyňa je dedičkou po poručiťke S. Y., naposledy bytom S., zomrelej B. a žalobkyni priznal právo na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.
2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) uznesením zo dňa 31. mája 2018 č. k. 3Co/180/2017-563 odmietol odvolanie žalovaného a žalobkyni priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.
3. Proti uzneseniu krajského súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie podľa § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku zák. č. 160/2015 Z. z. (ďalej aj „CSP“). Navrhoval, aby najvyšší súd vydal rozsudok: napadnutým uznesením krajského súdu bol porušený zákon v ustanoveniach podľa čl. III ods. 1 CSP a § 125 ods. 1 CSP, napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 449 ods. 1 CSP zrušuje a podľa § 450 CSP vec vracia krajskému súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie.
4. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k dovolaniu žalovaného uviedla, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu považuje za správne. Navrhla dovolanie odmietnuť a priznať jej náhradu trov konania.
5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) v prvom rade zisťoval, či dovolanie bolo podané včas, pričom dospel k záveru, že dovolanie žalovaného bolo podané oneskorene.
6. Podľa § 427 ods. 1 CSP dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia

odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

7. Podľa § 121 ods. 2 CSP do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

8. V zmysle § 121 ods. 3 CSP lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca.

9. V zmysle § 121 ods. 4 CSP ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

10. V zmysle § 121 ods. 5 CSP lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

11. V posudzovanej veci bolo dovolaním napadnuté uznesenie krajského súdu zo dňa 31. mája 2018 č. k. 3Co/180/2017-563 doručené žalovanému dňa 29. júna 2018 (doručenka na č. l. 566 spisu), na základe čoho koniec zákonnej dvojmesačnej lehoty na podanie dovolania počítanej od doručenia napadnutého rozhodnutia dovolateľovi pripadol na 29. augusta 2018. Nakoľko koniec lehoty pripadol na deň štátneho sviatku (29. august 2018), ktorý je zároveň dňom pracovného pokoja (bližšie pozri § 1 a § 2 ods. 1 zákona o štátnych sviatkoch, dňoch pracovného pokoja a pamätných dňoch č. 241/1993 Z. z.), podľa § 121 ods. 4 CSP bolo potrebné považovať za posledný deň lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň, a teda lehota na podanie dovolania uplynula polnocou dňa 30. augusta 2018 (štvrtok). Dovolanie žalovaného zo dňa 17. septembra 2018 (č. l. 587 a nasl. spisu) doručené elektronickými prostriedkami ZEP dňa 19. septembra 2018 (podľa pečiatky č. l. 587 spisu) bolo doručené okresnému súdu elektronicky 18. septembra 2018 (doručenka na č. l. 639 spisu). Okresný súd na základe pokynu najvyššieho súdu zo dňa 30. septembra 2019 (č. l. 661 spisu) vyzval opakovane žalovaného (č. l. 663 a 685 spisu) na preukázanie odoslania dovolania. Na uvedenú výzvu dovolateľ reagoval prostredníctvom právneho zástupcu, pričom z obsahu jeho vyjadrenia (č. l. 688 spisu) vyplýva, že „doručenkou k dovolaniu nedisponuje (...) a nevie preukázateľne uviesť, kedy došlo k odoslaniu predmetného podania“. Napriek skutočnosti, že zo spisu nevyplyva čas odoslania dovolania žalovaného, mal dovolací súd z obsahu spisu, najmä z doručenky okresného súdu (č. l. 639 spisu) a skutočnosti, že dovolanie je datované k 17. septembru 2018 za dostatočne preukázané, že dovolanie bolo podané zjavne po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty na podanie dovolania, ktorá márne uplynula 30. augusta 2018.

12. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. a/ CSP odmietol ako oneskorene podané bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napádaného rozhodnutia odvolacieho súdu.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá CSP neodôvodňuje. O výške náhrady trov konania žalobkyne rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.